

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom došljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „policajnicah“ se plačuje za navadno tristo- no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večer črke po prostoru

SOČA

Posamezno številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starém trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu Via Mercato 12, naročnina pa opravništvu „Soča“, Via Seminario št. 10

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravništvu.

Deželni zbor goriški.

O sedmi in zadnji seji deželnega zbora goriškega, ki je bila 29. septembra popoludne, poročali smo že v zadnji številki. Danes hočemo pa obširneje opisati nekatere točke, ki so bile zadnjič samo omenjene.

I. O premembi sedanje postave zastran spostovanja v zemljiščno-odveznih in uredilnih zadevah poročal je dr. Nik. Tonkli. Iz njegovoga poročila, ki navaja ob enem obseg nove postave, posneli smo za svojo čitatelje naslednje:

„Za obravnavanje o odkupu ali urejenju pravice, navedenih v § 1. ces. patenta z dne 5. julija 1853 (drž. zak. št. 130), bita je vsled določeb imenovanega patenta in je še sedaj posebna deželna komisija, pomnožena s cesarskimi sodniki, katera ima svoj sedež pri c. k. namestništvu v Trstu in ki razsojuje pri izključenju pravnih poti v dotičnih preprih med upravičenci in obteženici.

Ta komisija je dela, katera je imela, skoro dovršila; ali še vedno prihajajo na dan slučajji, kateri se morajo, ali bi se morali razpravljati pred to komisijo.

Ti slučajji pa niso več take važnosti, da bi se morali ravno po ti komisiji razsojevati.

Pa je tudi težavno, da nadalje le ta komisija take stvari razsojuje.

Sedež ima v Trstu, pa potreba kaže, v daljnih krajih naše dežele kako služnost odkupiti ali urediti.

To je nepriležno, ker navadno se morajo zvedenci s pričami podati na prostor prepira, priče se morajo preslišavati, naroki prenašati in obravnave ponavljati, preden se pride do konca.

Vse to vzročuje velike stroške in zamude časa; včasih take stroške, ki znašajo gotovo več, kakor je dotična pravica vredna.

Navedeni komisiji je tudi odločeno postopanje, kakeršno se vrši pri pravnih.

Vse to, kar je opravljala in opravlja imenovana komisija, opravi prav lahko in gotovo z nižjimi stroški dotična c. k. sodnija, v katere okrajji je zemljišče, na katerem treba dotične pravice po navedenem patentu uravnati.

Zarad tega ima po načrtu predložene postave delovanje rečene deželne komisije menjati ter za naprej, to je, od dneva, ko se objavi postava, morajo se razpravljati dotične zadeve pred sodnijami po sumarnem postopanju.

To okrajša in olajša brez dvoma dotične obravnave, posebno ako se bode, kakor je pričakovati, pred sodnijami okrajšano postopanje tako vršilo, kakor to dotična postava sama tirja.

To velja pa le za one slučaje, kateri se niso še prijavili oziroma napovedali do časa, ko pričujoča postava obvelja.

Razsodbe izdane po deželni komisiji se ne bodo mogle tudi odslej spodbijati po sodnijski poti (§. 3.), toraj obdržijo svojo veljavo, katera jim gro po imenovanem ces. patentu.

Odkup ali urejenje v §. 1. ces. patenta navedenih in ne še prijavljenih ali napovedanih pravice (o paši in drvarenji), ako ni o teh prepira, ali pa so že po sodnijski poti dognano, izvrši na zahtevanje upravičenca ali obteženca politična oblastnija na mesto zemljiščno-odvezne in uredilne komisije (§. 4.).

Odkupno ali uredilno razsodbo izreka tu c. k. namestništvo na prvi stopinji.

Ako treba tu kake preiskave, se ta vrši po nalogu c. k. namestništva po onem c. k. glavarstvu, v katerega okolišji je obteženo zemljišče ali nepremakljiva. To mora vsa uradna opravila opravljati, ki pripadajo po ministerstveni naredbi z dne 31. oktobra 1857 (št. 218 drž. zak.) okrajnim komisijam (§. 5.).

Proti namestništveni razsodbi se more podati vtok v neprestopni dobi šestih tednov na ministerstvo za notranje zadeve, katero razsojuje vrazjemuo s c. k. poljedelskim ministerstvom (§. 6.).

Stroški, ki narastejo pri razpravljanju o odkupu ali uredbi, se morajo poravnati tako, kakor veljajo

za politično obravnavanje obstoječa povelja, ter se ina spoznati za njih plačilo po instancijah (§. 7.).

Določbe nove postave veljajo pa tudi za one v §§. 1. in 2. rečenega ces. patenta navedene pravice, ki so se zadobile še le potem, ko se je objavil oni patent, ako se te niso še prijavile oziroma napovedale poprej, kakor se ta postava razglasi, pri deželni zemljiščno-odvezni in uredilni komisiji (§. 8.).

Kar pa zadeva vkupne posestno in užitne pravice na zemljiščih, ki obstojijo med bivšimi gospodskimi in občinami, kakor tudi nekdanjimi podložniki, ali med dvema ali več občinami, kakor se te pravice navajajo v §. 4. odstavek 4. a in b, pričujoča postava se ne dotika dotičnih določeb postave z dne 7. junija 1883, št. 92 in 94 drž. zak. (§. 9.).

Druge določbe ces. patenta z dne 5. julija 1853 (št. 130 drž. zak.), ki se po načrtu nove postave izrekoma ne preklicujejo, ostanejo tudi za naprej v veljavi, in sicer toliko za sodnijo, kolikor za upravne oblastnije (§. 10.).

Po tem je razvidno, da po predloženem načrtu se dotične stvari lože, hitreje in z manj stroški izvršijo, kakor se je to do sedaj godilo.

Poročta je tudi dovolj, da se strankam ne bo mogla krivica goditi, ker je pot pritožbe odprta tudi po novi postavi bodi si proti razsodbam sodnij, bodi si političnih oblastnij.

Pravni odsek torej predlaga:

Visoki deželni zbor naj blagovoli skleniti: Sprejema se postava, predložena po visoki c. k. vladji, po načrtu, ki se prilaga pod črto.

Načrt postave se je na to sprejel nepremenjen.

II. V isti seji sprejel se je načrt postave, veljavne za pokneženo grofijo goriško in gradiško, s katero se na podlagi državne postave z dne 17. junija 1888 (drž. zak. št. 99) določuje plača učiteljev verozakona na javnih ljudskih šolah. Načrt se glasi: S privolitvijo deželnega zbora Moje poknežene grofije Goriške in Gradiške ukazujem tako le:

§. 1. Na javnih ljudskih šolah se imajo nastaviti posebni učitelji verozakona z nagradami ali z določenimi plačami.

Poseben učitelj verozakona z določeno plačo se more samo takrat imenovati, če potrebuje učitelj najmanj 18 tedenskih ur za svoj verozakonski poduk.

§. 2. Z določeno plačo imenovan poseben učitelj verozakona je dolžan podučevati verozakon do 25 ur na teden.

Verozakonski govori (pridige) se vračunajo v te, kakor tudi v število ur, ki je navedeno v §. 1, kot dve uri.

§. 3. Poseben verozakonski učitelj z določeno plačo se imenuje za kako določeno šolo: more pa se tudi zavezati, da brezplačno podučuje tudi na drugih javnih ljudskih šolah toliko ur na teden, kolikor jih §. 2. določuje.

§. 4. Tistim posebnim verozakonskim učiteljem, ki so z nagrado nastavljeni, določuje imenovalni dekret od slučaja do slučaja učno dolžnost in službeni položaj.

§. 5. Je-li se ima ustanoviti mesto posebnega verozakonskega učitelja in o tem, jeli se ima nastaviti poseben verozakonski učitelj z nagrado ali z določeno plačo, dalje na katerih šolah in koliko tedenskih ur ima na vsaki šoli podučevati, določuje, opiraje se na to določbe, okrajna šolska oblast, ko se je sporazumela z dotično konfesionalno višo oblastjo (s predsednikom izraelitiške bogočastne občine).

§. 6. O imenovanjih in o določenih plačah posebnih verozakonskih učiteljev, o njihovem umirovljenju in tako tudi o oskrbljevanju njihovih zapuščenec veljajo praviloma tisti predpisi, kateri so v veljavi za posvete učitelje.

Z ozirom na pokojnino se definitivno nastavljenim verozakonskim učiteljem vračunajo tudi tista leta, ki so prešla v provizorični službi, če se nepretrgoma vežejo z leti v definitivni službi.

§. 7. Nagrade za posebne verozakonske učitelje, potem za verozakonski poduk po posvetnih učiteljih in dušnih pastirjih, isto tako potne odškodnine o priliki verozakonskega poduka izven tistega kraja, kjer

biva verozakonski učitelj, določuje ožji in širši okrajni šolski svet.

§. 8. Po teh določbah odkazane nagrade in potne odškodnine se plačujejo iz tistih sredstev, iz katerih tečejo službene plače posvetnim učnim osobam, če ni za to posebnih zalogov, ustanov, ali dolžnosti posameznih oseb ali korporacij.

§. 9. Tiste dolžnosti nehajo, po katerih so na podlagi dosedanjih predpisov javni konkurenti zavezani, skladati v založbo določenih plač, nagrad in potnih odškodnin, navedenih v tej postavi.

§. 10. Tistim verozakonskim učiteljem, ki so definitivno nastavljeni, predno obvelja ta postava, ne sme ta postava zmanjšati dosedanjih plač, ali pravice do pokojnine, ki jim uže gro; učne dolžnosti pa se jim morejo izpremeniti po namenu tega zakona (§§. 2, 3 in 5).

§. 11. Ta postava dobi veljavo z začetkom solčnega leta, ki sledi onemu, v katerem se objavi. Ministru za uk in bogočastje je naročeno, da izvrši to postavo.

III. Slednjič so se obravnavale v isti seji še razne prošnje za podporo. Po predlogu peticijskega odseka (poročevalce dr. Venuti) dobé deželne podpore naslednji visokošolci: a. po 100 gld. pravnik Ivan Slejko, Matija Fabjan, Josip Fon, Anton Povšič, Anton Vidoz, Valentin Marušič, Evald Hovanski, Josip Cechet, Albert Degani in Cezar Marinig; medicinci: Viktor Luzzatto, Peter DeFranceschi, Rudolf Repič in farmacevt Henrik Niederkora; — b. po 60 gld.: Napoleon Mörpurgo pravni doktorand in farmacevt Klement Kodermatz in Anton Rajakovich; po 200 gld. živino-zdravniška dijaka Adrijan Nardini in Žiga Usai,

Dalje se je priporočilo deželnemu odboru, naj podeli učencu obrtnijske šole v Marjanu Karolu Margi iz Ločnika en štipendij za obiskovalce rezljarskega in strgarskega tečaja na tehnološnem muzeju na Dunaji. Če bi pa to re bilo več mogoče, naj mu za isti namen izplača 100 gld. podpore — ali le 30 gld., če bi se hotel letos še dalje šolati v svojem rokolodstvu na mizarski šoli v Marjanu.

O prošnji podpornega društva modroslovec na dunajski univerzi za podelitev podpore prestopil je zbor na dnevni red.

Poročevalec Kovačič. Obrtnijski šoli za kolarje v Foljanu dovolilo se je 200 gld. podpore za leto 1889.

Prošnja Josipa Prinčiča iz Kozane, da bi se mu na stroške deželnega zaloga omislil aparat za bolno nogo, da bi laže hodil, ali pa da bi se k temu primorala domovna občina, je zbor zavruil.

Poročevalec dr. Venuti. Dovolilo se se podpore še naslednjim visokošolcem: Ludviku Gulian absol. pravniku 60 gld., da napravi zadnje izpite; Alojziju Comel-u slikarskemu dijaku na Dunaji 100 gld.; Pavlu Mosettig-u pravniku na Dunaji 100 gld. in Karolu Jellen-u, dijaku na dunajski viš. šoli za obdelovanje zemlje, 100 gld.

Po predlogu poslanca d. r. Maurovicha se je tudi Hektorju Spungia, kmetijskemu visokošolcu, dovolila enaka podpora.

Dalje je poročal poslanec dr. Venuti o prošnji Gradiško občine v dosego brezobrestnega posojila za občeno-koristna dela. Ta prošnja se je odstopila vis. vladji, da jo reši in po mogočnosti usliši.

Po predlogu peticijskega odseka, — poročevalce Ma horčić — dovolilo se je gimnazijcu Josipu Macarolu iz Krža pri Tomaji 100 gld. podpore, ktera se mu ima nakazati, ke dar bo vpisan v kakšni znani risarski šoli, da se pripravi za slikarstvo, za k. čero kaže posebno nadarjenost. Slednjič odstopil je zbor peticijo vō Inega društva v Medéji v dosego podporá za grajenje jezov in uravnavo potoka Verše deželnemu odboru, da jo povrne društvu z opombo, da projekt še ni tako dovršen, kakor bi trebalo za tako obširno podjetje. Zato naj se natančen, podroben načrt morda o svejsem času zopet predloži.

Ko je bil tako končan dnevni red te seje, sklenil je deželni glavar, kakor smo že zadnjič poročali, sejo in letošnje zasedanje.

Naše narodno gospodarstvo.

V Celovci, 15. avgusta 1888.

Ako vam že tako dolgo nisem pisal, ni temu kriva moja lenoba ali nezvestoba, temveč splošna apatija, ki se mora Slovenca polastiti, ako vidi, da so vsi naši napori, zadobiti vladno pomoč in naklonjenost, brez uspeha. Naši poslanci naj še tako lepo in temeljito govorijo, dunajska vlada vendar stori, kar mora, in prezira naše opravičene želje. Ako že Čehe prezirajo, katerih je nad pet milijonov, koliko bolj morajo še nas Slovence, katerih je komaj nekaj nad jeden milijon! Prav je sicer, da se poslanci potrudijo, kar je v njih moči, da ustavne pravice uporabijo v našo korist; vendar bi bila zmeta in porata časa, ako vso rešitev le od vlade pričakujemo. Britke skušnje zadnjih desetletij so nas morale izučiti, da je naš spas ali naša rešitev le v tem, ako si sami pomagamo. Kako pa se to zgodi?

Podpirati na vso moč družbo sv. Cirila in Metoda, je naša prva dolžnost. Ravno tako imenitna, če ne še važnejša pa je skrb za naše blagostanje. Denar je sveta vlada; premožen in denarno neodvisen narod vse premore. Tak narod zabi bojazljivost in hlapčevski duh, išče in najde vsak lek v samem sebi, spenja se na viš ter napreduje v redi in umetnosti; tak narod ljubi svobodo in goji vse idejale izobraženega človečanstva.

Poglejmo pa naš talentirani slovenski narod v sedanjih razmerah! Slovenec s plemenitim, krščansko izgojenim srcem in značajem mora biti dninar, pomočnik, hlapec, sploh opravljati najnižja dela. Le redko se povzdigne do višje stopinje. In tisti tujec, kteremu služi, je čestokrat surovejšega, nižjega srca in duha, ko službujoči Slovenec! Poglejmo v naša mesta, in videli bomo, kdo poseduje in kdo službuje! Služabnik pa nima besede v javnih in političnih vprašanjih; torej znamo, od kod naša politična onemoglost!

Izvor vseh nepovoljnostij je naše slabo gospodarstvo. Slovani smo bili od nekdanj poljedelski narod Evropska omika pa je vstvarila obrtni, kupčijski, plemski stan, poleg teh mnogo z umom delujočih: zdravnikov, učencov, pravnikov ter vsakovrstnih pisarjev, podjetnikov, tovarnarjev itd. Le gledé duhovništva smo dosegli druge narode, ker smo se katoliške vere in vede istinito in korenito poprijeli. V vseh drugih strokah civilizacije pa smo — ne povsem po naši krivdi — zaostali, tuji so torej zasedli za civilizacijo priredjene in njenemu območju podvržene kraje, in od tod tuje jerobstvo in naša gospodarska onemoglost.

Vodo v morje nositi bi se reklo, ako bi hotel popisati žalostni stan našega kmeta pri sedanjih cenah poljskih pridelkov. Obrtni in kupčijski stan tudi toži o slabih časih in hudi konkurenci; vendar se ne more tajiti, da v obče vendar še bolje živi mimo našega seljaka. Obrtni in kupčijski stan sta pristopna vsakteremu izmed naroda, in tukaj je treba sveder zavrtati, da se približamo studencu boljsega gnotnega stanja!

O rodoljubnih napravah in ustanovah je pri nas mnogo pisarje, govorenja in agitacije. Pa vselej se le prša: „Kaj daš?“ — nikdar pa ne: „kje vzameš?“ — Da krava dobro molze, treba je skrbeti tudi za dobro krmo. Pri nas pa tega ni.

Poglejmo židove, kako skrbijo za svoje ljudi, in kako jim pomagajo, če bi trikrat ali štirikrat falirali! kako zapuščen pa je ubogi Slovenec, ako si hoče pomagati kvišku! Od nobene strani ne sme pričakovati pomoči. Po „naših“ mestih imamo večidel tuje trgovce in obrtnike. Imamo pa slovenskih pomočnikov na izbiro, ki bi radi na svojo roko začeli, ako bi jim kdo pod pazduho segnil, ali kdo to stori? — Da postane čevljarski pomočnik mojster, zadostuje mu kakih 200 gl. Kdo mu jih dá? odkod jih ima dobiti? Rajši si „narodnjaki“ naročujejo čevlje pri laških in nemških mojstrih; pri volitvah pa jadikujejo, da ti mojstri glasujejo proti Slovenecem. Ali bi se ne moglo za slovenskega pomočnika dobiti 200 gl., da bi postal mojster? Zakaj si ne napravimo slovenskih trgovin po naših vaséh, zakaj moramo vse v mestu kupovati? Marsikdo bi rad začel tako kupčijo, ako bi imel potrebnega kapitala. Za to moramo skrbeti, da bomo pomagali svojim ljudem. In ker posamezniki nismo bogati, potrebno nam je občeslovensko gospodarsko društvo, ki bi gojilo obrtnijo in kupčijo, da dosežemo z združenimi močmi, česar ne more posamen človek. Na delnice bi se dobilo zadosti delničarjev! Le človeka manjka, ki bi to skrb in delo vzel na svoje rame. Dokler nimamo takega društva, ustanovimo si vsaj manjša za posamezne večje kraje ali okraje, ki bodo pomagala Slovincem na noge, da ne bomo vedno hlapčevali tujčevi peti.

Dopisi.

V Gorici, dne 10. okt. — (Cesarjeva slavnost v št. Petru.) Kakor je bilo v zadnji „Soči“ in po-

sebnih vabilih naznanjeno, priredila je šolska mladina pred nedeljo 7. t. m. v bližnjem št. Petru trudom ondašnjega učitelja g. M. Lovrenčiča veselico v proslavo godovnega dneva Njegovega Veičanstva presvitelega cesarja Frana Josipa I.

Čeprav se je o tem letnem času navadno vladajoči Neptun (po mnenju nekdanjih paganov bog morja in dežja) omenjena dne navadno radodarnega skazoval, sešlo se je bilo vendar ob določeni uri na kraji veselice (v šoleki sobi) še dokaj domačega in nekaj bližnjega občinstva. Toda bolje nego po običajni svoji, odlikovali so se, vsaj nekateri, prišleci pe znameniti stopinji, katero zavzomajo v javnem življenju. V prvi vrsti prištevati je tem Njegovo Ekscelencijo št. Peterskega župana in državnega poslanca, visokosodnega gospoda Franca grofa Coroninija in njegovo visoko soprogo; gospoda okr. št. nadzornika Fr. Vodopivca, nekaj goriške gospode, timošnjega št. g. dokana in g. ajskega ozkrbnika Stieglerja, oba podžupana št. Peterske, g. župana iz Podgore, a samo dva ljudska učitelju. Slavnosti govor ali pozdrav imel je g. učitelj Lovrenčič. Navdšenim besedam sledil je konečno trikratni živalni „živio“ na cesarja in njegovo cesarsko hišo. Tudi ostale točke na videz precej obširnega programa izvršile so se pohvalno, v občo zadovoljnost. Dopadalo nam je lepo ubrano in dvaglasno petje, isto tako deklamacije in gledališna predstava: „Star vojak in njegova rejenka“. Ta zlasti zato, ker je mladini ne samo priležna, ampak tudi dokaj podučljiva igra. Filino, kar bi se dalo tu morda opomniti, so oni dolgi od tavki v igri, ki se dajo s težavo na pamet naučiti in so tudi za poslušalce malo utrudljivi. Sicer pa ni, da bi se bili dolgočasili; nasprotno s posebnim veseljem poslušali smo lahkočno izvršitev nemudno se vrstečih posamičnih točk. Pričela se je veselica točno ob 4. uri in ob 5. bilo je že vsega konec. In uprav ta dobrodejna, ker neprislujena urnost dala je celi predstavi posebno prijeten znak; naj bi se na to pazilo tudi drugod ob enakih prilikah.

Za to istinito prijetno zabavo ima št. Peter in vsi udeležitelji pač najprej in najbolj zahvaliti se skrbnemu prizadevanju ondašnjega g. učitelja, da je tako dobro izuril šolsko dečo za tako, doslej tam nepoznano predstavo, katera jej je dala ne le duševnega dobička: lepe moralne nauke in naobraženost duha, ampak tudi materijalni. Kajti sladnji učence in učenka, kolikor jih je sodelovalo, prejeli so od nabranih prostovoljnih darov (38 fl.) po 1 fl. ali po 80 kr.; ostanek se je razdelil mej druge ubožne učence in učence.

Da se je pa nabrala tolika vsota, dočim ni bilo napovedane ustopnice, pripomogla je najbolj znana radodarnost višine gospode grofa in grofinje Coronini. Tudi grajski ozkrbnik g. Josip Stiegler, dasi rododom Nemeč, pomagal je zdatno, denarno in dejansko, k pripravi in izvršitvi lepe zabave.

WESELY.

Iz Dornberga, 10. okt. — „Joj, joj, to pa je preveliko delo, neizpeljivo podjetje; kedo bo toliko delal?“ pomrda morda kak zmrzujen godrnjavec na moj predlog v št. 38. „Soča“, da bi se v spominu cesarjeve štiridesetletnice ob cestah nasadilo listnato drevice. — A brate, nič se ne boj, vse dosežemo s pametnim ravnanjem, s trdnjo in železno voljo. Kdo bi si bil mislil pred leti, da bo imel Dornberg čitalnico (koja pa sedaj ni več potrebna...), letne vinske razstave, vino — in sadjerejsko društvo, kdo bi si bil sanjal, da bo cesta čez Goro na Kras? A neustrašeni žrtvoljubni bivši župan voleštovani gospod Fran Kerševani je z neupogljivo svojo voljo in marljivim svojim ljudstvom vse naredil in dosegel. Slava zasluženemu možu! In mi, da bi se sedaj strahili te malenkosti? Nikakor ne! Saj ljudstvo naše je za vse lepo i dobro vneto, samo nekoliko dregnuti je treba, pa je! Dornberžani moji, na noge tedaj, na delo!

Da bi pa stvar šla boljše od rok, hočem že tu opomniti nekatero reči: 1. Čas za kopanje jam (kar je najtežje delo) naj se odloči v zimi, ko je vreme za druga dela neugodno in ko ljudstvo večinoma brez dela postapa. 2. Ako ni mogoče vsaga doseči v enaj zimi, naj se naredi v dveh ali treh. 3. Delo se mora izročiti posebnemu odboru, ki bi moral sestojati iz več odsekov, katerim bi se izročili v skrb posamezni oddelki cest. V odbor bi se morali voliti kolikor mogoče naobraženi in razumni možje. 4. Da bi se namen lažje dosegel, bi občina lahko prosila na primerenih mestih za kako podporo, ki bi se jej v tak blag namen izvestno tudi podelila. 5. Novo nasajeni dreved bi moral biti pod strogim varstvom.

Dragi domorodci, tak drevedov bi ne bil le v lep spomin, bil bi nam tudi v korist. Tudi o tem naj navedem nekoliko opazk. 1. Vas in naše ceste bi dobile po košatem drevju kras in lepoto. 2. Drevesa bi delala potnikom v poletnih pekočih žarkih prijetno senco. 3. Gospoda iz mest bi rajša dohajala po letu na zrak in bi tako našim gostilničarjem in drugim dajala dobička. 4. Dreved bi bil v zimi dobra bramba proti silnej burji. 5. Ako bi nasadili sadna drevesa, dajala bi nam gotovo mnogo dobička, samo da taka drevesa bi morala biti pod strožo pazko. 6. Vsako 4. ali 5. leto bi se drevesa

osnažila, obrezala, drva bi se na dražbi prodala in skupljenim denarom pokrivali bi se občinski troški; bi potem ljudstvo manj davka plačovalo; jede del bi se pa tudi lahko obrnil v kako narodno svrhu n. pr. v podporo družbi sv. Cirila in Metoda.

Slavno županstvo in starašinstvo naj to zadevo pretreseta in naj storita potrebne sklepe. Tako menda postavimo lep pomnik, ki bode še potem, ko nas bo že zelena trava krila, potemcem našim pričal, da je nekedar bival tu pameten, priden, požrtvovalen rod. Rodoljub.

Iz Brd, 25. septembra. — Pisalo se je od nas že o marsičem; naj povemo zdaj še kaj o naši kupčiji s češpami. Že več let in sicer vsako leto bolj živo pečajo se Briči z lupljenjem češp. Najprej olupijo svoj pridelek, potem začnejo pa dovažati v Brda češpe od drugod. Nekateri so hodili tudi na Kranjsko, Štajersko in celo na Hrvaško lupit. No, navadno so taki pridobili še precej donarja. Zato se je napatilo letos z doma prepolno ljudstva. Toda, žalibog! ni bilo tako, kakor so pričakovali. Skoraj vsi dajejo suhe češpe goriškim trgovcem. Ker pa je bilo obilo blaga, padla je cena tako, da so ubogi ljudje morali dajati češpe v izgubo. Ni čuda! Omenjeni trgovci delajo kup sami; prisiljen je vsak blago oddati ali pa zavreči. Letine so slabe, ljudstvo že tako ubožno, zdaj še ta „up po vodi“, to je pač žalostno!

V Brdih imamo „vino — in sadjerejsko društvo“. Oklenimo se ga vsi; potem naj društvo samo vodi kupčijo s suhim sadjem, osobiti s češpami. Naj bi društvo proizvedelo, kam in kako se imajo prodajati, in tako bi ne bilo treba rok žuliti za bogate kupčevalce. Drago leto ne pojle nobeden ali le malo lokdo lupit; čemu? Zato pa pride še menj donarja v Brda. Tedaj naj se Briči pobrinjo za omenjeno društvo; a ono naj skrbi, da bodo ljudje mogli sadje prodajati tje, kjer po njem poprašujejo.

Iz Goenje Trebuše, 3 okt. — Preteklo je že 16 mesecev, odkar je „Soča“ prinesla zadnji dopis iz zapuščene Trebuše. Bilo je v njem brati o uboštvu tega kraja in kako bi si lahko opomogli s cesto in gozdom — Trebušani skoro vsi spoznavajo, kako jim je cesta potrebna. Starešinstvo je sklenilo delati na to, da bi se začela cesta graditi. Veljaven gospod iz Gorice je naprošen svetoval, naj občina sama vzame delo na se, ali pa naj se napravi prošnja na veleslavni deželni zbor goriški v dosego skladovne ceste. Lotili smo se zadnjega.

V prvo smo vprašali bližnje občine: Vojko na Kranjskem, Dolenjo Trebušo, tudi Cerčno in Most, ali bi ne bilo tudi njim koristno, ako bi šla cesta od kranjske meje (Mrzla Rupa) do Kobilice in od Hutenskega mosta čez Idrjico tudi do Kobilice, a trm z združenimi močmi v Čepovan? Ravno tako vprašanje je šlo na c. k. gozdno ozkrbništvu v Idrji in na Lokvah. Odgovori so bili ugodni.

Manjkalo je še priporočilo z načrtom in preudarkom te ceste, od strani slavnega cestnega odbora za goriško okolico. Poslana mu je bila dotična prošnja, kateraj so bili priloženi navedeni odgovori. Odpisal je pa cestni odbor, da ne more poslati zemljemerca, ki bi na d. želne stroške izdelal načrt in preudarek, ker takega nima na razpolaganje, in da ne more te ceste priporočati, ker druga cesta čez Špehovo brdo v Čepovan še ni končno rešena. — Tako smo spet na starem!

Kaj pa gozd? Ljudje pravijo, vsaj je nespametno govoriti o skrbi za gozd, o pogozdovanji melov in goličav, ker je vse zarasteno in polno drv! Že res, dokler nimate kam drv spravljati! Če bi pa vendar enkrat, po kaki nesreči, zgradila se cesta na Čepovansko in Tolminsko, bi vsak gospodar tarnal, kako ima malo debel! Velikanske stare gozde so posekali in splavili čez Sveto Lucijo na Mostu. Poprej je potok Trebuša bil jako majhen. Še natja v svoji strugi ni mogel odnašati. Sedaj pa odnaša že zemljišča, kakor tuli njegovi pritoki, ki ob vsakem deževju bliskoma narašajo. Vsaj je letos Jelenek skoro zidan most spodnesel! Koliko prsti, katere ni ravno preveč v Trebuši, gre po vsakem dežju v morje! Več gričev kaže že gola skalnata rebra!

Sadja je letos tu obilno. Nekaj so ga posušili, nekaj stolki za most, nekaj ga je živina pozobala, veliko ga je tudi na tleh segnilo. Krajcarja pa Trebušan ne prime za sadje, in vendar kako potreben je krajcarja (glej „Soča“ 1887, št. 20)!

Kaj hočemo sedaj početi, da cesta dobimo? Občina sama naj jo dela! Pomagalo bo c. k. gozdno ozkrbništvu v Idrji in na Lokvah, ki zaradi svojih dobro porastenih gozdov želi cesti tudi v tem kraju in sicer čez Kobilico v Čepovan in ob potoku Trebuši do Idrjice. Ali bi ne pripomogel lahko kaj tudi ves cerkljanski okraj in dol Tolminskega, zaradi velike bližnjice v Gorico?

Če se pa ne morete zediniti za cesto čez Kobilico, delajte jo čez Drnulek, ali čez Ščuro! Samo to prosimo siavni cestni odbor goriški, naj se pova-

(Dalje v prilogi.)

bijo tudi zastopniki imenovanih občin in oskrbnikov, kedar bo prišla cesta čez Špohovo brdo v konečno obravnavo.

Nova postava za žganje dela Trebušanom veliko škoda. Kam bodo devali sedaj moštove ostanke in letos neštivilne mernike drnol, iz katerih so poprej kuhali zdravo žganje in prejeli marsikateri goldinar, ko sedaj vsled tako poostrene in zamotane žganjarske postave nobeden ne ve, kako in kaj? Pa h čemu bi to razpravljali, vsaj še kar sem omenil, ne bo koristilo, in Trebušarji postanejo časom sami gostovi, katerih je že sedaj polno, in se bodo selili s trebuhom za kruhom.

Iz Cerknega, dne 4. t. m. — (Dekanova zlatomaša.) Po 50 letih duhovskega pastirovanja, ktera je sedanjí dekan cerkljanski, monsignor Jožef Jeram prebil na Cerkljanskem, in sicer: 5 let kot kapelan v Cerknem, 4 $\frac{1}{2}$ leta kot vikar v Orehku, 10 $\frac{1}{2}$ let kot vikar v Novakih in 30 let kot dekan v Cerknem, napočil je 30. sept. t. l. veselí, vsem zaželjeni dan, dan slave in zahvale, dan petdesetletnega mašniškega jubileja. Petdeset let, mnogo let, mnogo dela in trpljenja, pa tudi mnogo zaslug za časnost (?) in večnost! Koliko je storil pred. gosp. Jeram za Cerkljansko, ne more se na kratkem spodobno opisati. Popravljen, preročljive in ukusno okrašene cerkve (posebno farna cerkev in vse podružnice), dragocena in pravilna cerkvena obleka in orodja, razširjeno in obnovljeno pokopališče pri sv. Jerneji, pozlačeni altari, novi zvoniki itd. glasno kličejo imé njegovo. Koliko pa je storil za večno zveličanje svojih ovcí, posebno z dvakratnim sv. misijonom, bo vedel najbolje Večni Pastir, prihodnji njegov in vseh plačevalce. Z modrim, pravičnim in milim ravnanjem si je pridobil srca vseh faranov in duhovnikov svojih. Te zasluge niso mogle ostati skrite. Rimska stolica ga je o priliki njegove zlate maše imenovala častnim kamornikom Nj. Svetosti.

To odlikovanje in oblika temu dostojanstvu pristojno je jubilanu, o tem nič slutecemu, izročila deputacija duhovnikov Cerkljanov in sicer v četrtek pred zlato mašo. Jubilant je bil s to veselo novico iznenadjen in globoko ginjen.

Solza veselja in hvaležnosti mu je v očeh zaigrala, ko je videl okoli sebe zbrano duhovščino, ki ga kot očeta presrečno ljubi in spoštuje, na mizi pa prekrasen dar, vijoličasto obleko, ktero mu je duhovščina pod njim službeča poklonila. Jubilant se je solzeč in stokaje zahvalil, rekoč, da hoče milostjivega Boga prositi, naj vsakemu izmed njegovih duhovnikov dá doživeti zlato mašo.

Ne samo duhovščina, tudi cela občina je tekmovala, da bi zlatomaška razveselila in počastila. Cel teden se je streljalo in pritrkovalo. Na predvečer slovesnosti se zberó cerkljanski pevci in godeci ter s čitalnično zastavo in svečami gredó v dekanjski dvor počastiti zlatomašnika. Ko so bili godeci odgodli prvo točko, zapojó pevci krasno kantato, za to priliko navlašč zloženo. Da je petje bilo izborno, mi ni treba omenjati, saj so cerkljanski pevci ne samo na Tolminskem, ampak po vsem Gorenjskem dobro znani. Na to stopijo navzoči gg. duhovniki v župnijsko vežo ter izročó slavljencu besede in napev kantatin. Vse: vznesena pesen, melodični in ljubki njen napev, lepo pisana in ukusno okrašena pola-je delo mladih Cerkljanov, dekanovih čestilcev. Govornik, ki je ta mali pevski dar izročeval jubilanu, povdarjal je, da si je dekan tudi za povzdigo cerkvenega petja na Cerkljanskem stekel obilo zaslug. Da si mu Bog ni dal moči, osebno in neposredno gojiti cerkveno petje, je vendar to zmerom podpiral, takó da je dandanes cerkljanski dekanat v cerkveno glasbenem obziru lahko v zgléd drugim.

Jubilant se je vsem darovalcem, pevcem in godcem toplo zahvalil. Med tem ko se je godlo in pelo, so kresovi goreli na bližnjih gričih in topiči so s svojim pokanjem pretresali mirno noč in slovesno ubrana srca hvaležnih faranov. Na trgu pa je umetna svečava razkrivala cvetno kite in vence, viseče ob oknih. Oj prelepi, čarobni večer — kakó hitro si minil! A minil si le za tó, da si dal prostor še lepšemu jutru, ki je za tabo napočilo.

V Cerknem, 6. oktobra. — (Zlata maša.) Dan slovesni, dan zlato maše dekanove je — kakor navadno — naznanjalo ubrano pritrkovanje in streljanje. Ko se je bila slovesna črna maša pri sv. Jerneji izvršila, zberó se starašine k izvanredni seji ter enoglasno izvolijo pred. g. dekana za častnega občana, prvega te vrste v Cerknem, in kmalu potem naznanijo mu osebno to zasluženó odlikovanje. Med tem se je zbiral pred cerkvijo narod; duhovni sobratje in čestilci so vrelí iz bližnjih in daljnjih krajev, akoravno je rosilo iz meglá. Bilo je navzočih 20 duhovnikov (p. Teofil Respet, prof. T. Čerin, dr. Se dej, 5 kranjskih duhovnikov) in 2 klerika. Ob 9 $\frac{3}{4}$ se začne (iz farovža) pomikati slovesna procesija proti

farni cerkvi skoz ulice z zelenjem in cveti ozaljšane in čez trg, ki je bil okinčan z maji in s slavalokom. Naj zadnji stopel je zlatomašnik v vijoličastem talarnu, roketu in štoli. V cerkev prišedši obleče se v mašna oblačila ter prične, obkoljen od obilne azistencije, svojo zlato mašo, katera, došteta vsem prejšnjim dekanovim mašam, bi imela številko gotovo višjo nad 18.000.

Zlata je bila res ta maša, zlata v vsakem obziru. Ne vem, komu bi se imel bolj čuditi, ali krepki postavi zlatomašnikovi in njegovemu močnemu glasu, ali blesku in lesku v zlatu se bliščočih paramentov, altaria in šarenih preprog, ali izvrstnemu govoru g. prof. Tom. Čerina, ki je, opirajoč se na evangelje omenjene nedelje, obširno opisoval, kake zasluge si stežejo zvesti duhovni kot hlapci nebeškega gospodarja — in torej tudi naš zlatomašnik — za človeški rod in nebeško kraljestvo, ali lepemu, popolnoma liturgičnemu petju, ali neštivilni množici pobožnega ljudstva. O poludne je bila cerkvena slovesnost končana. Pri omizni slovesnosti v župnijskem dvorcu napil je prvi v jedrnatih besedah zlatomašnik Nj. Svetosti sv. Očetu, Nj. Velicanstvu presvetlemu cesarju in preyzvišenemu knezondáškofu goriškemu. Na to je prof. Čerin napil jubilanu, ki je danes krepko stopal skozi slavalok v drugo, voščec mu, da bi stopal kot jubilent — dijamant še v tretje, enkrat pa skozi modro — višnjevi slavalok — nebá obok — v sveti raj. Bog daj! — Na to so sledile še druge napitnice cerkvenemu govorniku, vzajemnosti kranjske in goriške duhovščine itd. O mraku je končala prelepa in ginljiva slovesnost, ki Cerkljanom nikdar ne pojde iz spomina. Saj smejo Cerkljani ponosni biti na svojega odlikovanega zlatomašnika. Z njegovim odlikovanjem je odlikovana ne samo vsa duhovščina, ki je v njegovem dekanatu rojena, pod njegovim umnim vodstvom službovala in še službuje, ampak tudi cela občina in fara cerkljanska.

BORODINOV.

Politični razgled.

Tudi istrski deželni zbor je končal svoje delovanje. V zadnji seji je mirno premenil ono točko deželnega volilnika, kateri so se Italijani v goriškem deželnem zboru ustavljali do konca. Deželni glavar dr. Vidulich, katerega mati je znala samo hrvatski in katerega oče je vpisan v krstno knjigo z glagolico, vedel se je proti slovanski manjšini v deželnem zboru tudi v zadnje tako, kakor pred svojo odpovedjo. Ko ga je neki poslanec vprašal, ali se misli ravnati po odgovoru, ki ga je dala visoka c. k. vlada gledé interpelacij, odgovoril je, da v zbornici je on gospodar. S tem odgovorom je prav svetlo označil svoje postopanje, ki je ono neomejenega gospodarja, a ne upravnika, kateremu je neprestopno vodilo ustava in njene določbe. Vladni zastopnik je pri vsem tem molčal.

Češki deželni zbor je nagloma odložen po cesarskem odloku za poznejí čas. Časniki poročajo, da uzrok temu je, ker so se razpravljale stvari, ki presegajo področje dež. zbora.

Svečanosti, ki so se prirejale na Dunaji v čast nemškemu cesarju Viljelmu II, našemu zavezniku, so končane. Predno je visoki gost zapustil cesarko mesto ob Donavi, odlikoval je nekatere naše državnike in dvorne dostojanstvenike z visokimi redovi. Spomnil se je posebno ogerskih velikašev, ki vodijo našo zunanjo in notranjo politiko, med tem ko grof Taaffe je ostal s praznimi rokami. Sploh se je opazilo, da tudi pri omenjenih svečanostih se je nemški cesar rad pogovarjal z ogerskimi ministri, a da Taaffeja ni niti nagovoril. Madjarski listi razlagajo to kot javno in pristojno priznanje, da Madjari so vitežki politični narod. Res je, da njih beseda velja in da bi šli rajši danes ko jutre v vojsko proti Rusu, katerega črtijo z vso močjo svoje duše. To pa radi tega, ker je bil Rus leta 1848 potolkel Madjare pri Vilagosu, ko so se bili spuntali zoper Avstrijo. Tistega poraza ne morejo pozabiti in ščuvajo neprenehoma, da bi se dala prilika njih osveti.

Z Dunaja šel je nemški cesar na gorenje Štajersko na lov na posestva našega presvitlega cesarja; ali vreme — lež in sneg — bilo je neprijetno, tako da ni bil mogoče izvesti pro-

grama, kakor je bil sestavljen. Naš cesarevič udeležil se je le prvi dan lova, potem je odpotoval na Sedmograško, kjer se je sešel s prestolonaslednikom angleškim. V sredo 10. t. m. ob 1. uri popoldne odpotoval je nemški cesar iz Müzzuschlaga na gorenjem Štajerskem čez Bruck, Leoben, Celovec, Beljak in Pontebo v Italijo. V Rim je došel v četrtek ob 4 popoldne, kjer je bil veličastno sprejet in odpeljan v Kvirinal, krasen grad rimskih papežev, v katerem biva zdaj Humbert, italijanski kralj. Danes predpoludne obiskal je cesar sv. Očeta papeža ter ogledal si vatikanske (papeževa palača) zbirke in cerkev sv. Petra.

V Rim je došlo povodom prihoda nemškega cesarja toliko tujcev, da ne vejo kam ž njimi. Na otoku Siciliji je policija prijela in zaprla nad 500 oseb, ki so na sumu, da spadajo k neki družbi, ki v Italiji strože ljudem po življenji in premoženji (mafia).

Bati se je bilo, da bi nastali neredi po teh ljudeh o svečani priliki, ko je Viljelm II. v Rimu; zato so jih priprli. Neka italijanska društva in listi v Rimu so protestovali proti temu, da je prišel nemški cesar kot prijatelj v Rim, češ da italijansko-nemško-avstrijska zveza jih zavira v njih težnjah po Trstu in Tridentu ter da bi jih lahko spravila v prepír s sorodno Francijo. Avstrijski liberalni listi so pohiteli zatrjevati, da onih protestov ni podpisal noben Tržačan in noben Tridentinec. Bog ve, odkod to znajo?

O Rusih pišejo nekateri madjarski listi, da se utrjujejo ob svojih zapadnih mejah proti Avstriji in Nemčiji. Koliko je na tem resnice, ne moremo presoditi; ali naravno je, če se Rusi bojé in če zidajo trdnjave, ko slišijo dan na dan, kako Arpadovi potomci (Madjari), podprti po svojih gospodarjih in upravnikih Izraelcih, rožljajo neprenehoma z ostrogami in s — peresi. Ali bodo imeli toliko poguma in sreče tudi na bojnem polji, kakor pri zeleni mizi, je sevéda drugo vprašanje, na katero je treba misliti o pravem času.

Srbski kralj Milan, naš zaveznik in prijatelj, je še vedno v Gleichenbergu, ako ni odšel danes radi mraza na Dunaj, kakor se je pisalo. V Srbiji je pa vse zbegano in negotovo.

Domače in razne vesti.

Cesarske slavnosti, katere prirejamo Slovenci po vsi deželi iz svojega nagiba brez najmanje agitacije, so nekaterim našim nasprotnikom trn v peti. Ker si ti naši prijatelji ne morejo drugače pomagati, začeli so nas eumniditi, obrekovati in lagati, da vse to pripravljamo le iz hinavščine, da bi zakrili svoje pravo mišljenje. Taki gospodi, in naj si bo še tako visoka, pristojna le en odgovor, ki je nje vreden in ki se glasi: Šram Vas bodi, podle duše!

V Podgori se bo vršila prihodajo nedeljo 14. t. m. ob 4 urah popoldne veselica, ki je bila napovedana za dan 30. sept. v proslavo 40letnoga vladanja presvitlega cesarja Frana Josipa I., in sicer pri vsakem vremenu. Svoje rojake vabimo, naj se udeležijo v kolikor mogoče obilnem številu te o c s a r e k o slavnosti, če tudi bi naši nasprotniki radi tega še bolj pihali nego že pihajo. Tega si ne damo odvzeti, da bi ne smeli sarja slaviti na avstrijskih tleh!

Javna zahvala. Podpisani šteje si v prijeto dolžnost v imenu tukajšnje šolske mladine na tem mestu javno zahvaliti se preblagorodnemu gosp. bar. Leonu Bianchi-ju graščaku v Rubijah in predsedniku tuk. krajnega šolskega sveta za veselje, ki ga je napravil tuk. šolski mladini povodom svečanosti, ki se je obhajala včeraj 4. t. m. v proslavo 40letnoga vladanja Njegovega Velicanstva Frana Josipa I., s tem, da je obilno postregel 180^m otrokom z maslenim kruhom in grozdjem ter vrhu tega še slehernemu otroku podaril primerno darilo v spomin včerajšnjega dne, kar naj bi mu Bog stotero povrnil. Vodstvo ljudske šole v Sovodnjah, dne 5. oktobra 1888. Jan. Benko, učitelj-voditelj.

„Corriere“, glasilo sedanje politike v Primorju, poroča brez vsake opombe, da v noči od no-

delje do ponedeljka so pomazali (kdo?) v mestu nekateri nemške in slovenske napise, druge pa da so odnesli. Temu dostavljamo, da med odnesenimi napisi se nahaja tudi precej težka tabla glavnega zastopa banke „Slavije“ v ulici sv. Klare. Če pojde tako naprej, se je bati, da goriški neporedeži bodo anemali še klobuke raz glave mirnim potnikom. Da bi imelo vedno ščuvanje mestne družali proti Slovincem pri tem kaj opraviti, se ne sme seveda niti misliti. Zato le ščuvajte še dalje, kakor ste do zdaj; saj smete.

Drage goste imeli smo goriški Slovenci te dni v naši sredi. Vrli istraki deželni poslanci, ki se pogumno borijo, da bi v javnem življenju v Istri popolnoma obveljal državni temeljni zakon, počastili so nas s svojim obiskom. Razen g. Vekoslava Spindiča, ki biva med nami, bili so tukaj i kanonik dr. Fran Vojarič, kateri se krepko poteguje za pravice naroda hrvaškega v Istri, ter gg. Stavoj Jenko in dr. Matija Laginja. Veselilo nas je videti može, ki se ne strajajo napadov in žaljenja od strani političnih nasprotnikov in naščuvane družali; ki neustrašeno branijo svete pravice, kateri hočejo zaslepljeni nasprotniki za amiraj potoptati; ki se ne bojé ne truda ne zasmeha, ko je treba trditi in braniti narodu najdražji zaklad, ki ga je sama narava podelila vsakteremu človeku. Slava vrlim poslancem, ki dajejo prelep izgled vsakemu boritelju za sveto narodno stvar.

Duhovske zadeve. — V nedeljo 7. t. m. sta bila v duhovna posvečena izučena bogoslovca č. g. Jožef Kosec, goriški rojak, in č. g. Janez Sedej iz Cerklja, brat profesorja bogoslovja dr. Franca Sedēja, ter bota pela nove maše prihodujo nedeljo 14. t. m. in sicer prvi v semeniški kapeli v Gorici, ob 9., drugi v župnijski cerkvi v Cerklju. — Župnijske skušnje delali so 9., 10. in 11. t. m. naslednji čč. gg.: Grča Blaž, vikar v Čepovanu; Klobovs Janez, kaplan v Šempasu oziroma vikar (imenovan na Trnovem); Kumar Ludovik, kaplan v Biljani, in Pervanje Martin, oskrbnik kuracije na Idriji pri Bači. — Preč. g. Jakob Vicentini, vikar v Gabrijah na Vipavskem, pride kot župnijski oskrbnik na Vogarsko.

Služba kateheta na c. k. deški vadnici v Gorici je razpisana do konca oktobra t. l. Učil bo pa katehet tudi na deški vadnici. Zraven učne sposobnosti zahteva je znanje slovenskega, italijanskega in nemškega jezika. Plača je plača vadniškega učitelja. Prošnje naj se pošljejo po predpostavljeno oblastniji (dekanijskem uradu — ordinarijatu) predsedništvu c. k. deželnega šolskega sveta za Goriško in Gradišansko v Trstu.

Bogoslovne šole v Gorici začele so se v petek 5. t. m. s sv. mašo, po kateri so imeli bogoslovci tridnevne duhovne vaje vsled lanskih dogovorov med škofi goriške cerkvene pokrajine „Corr.“, ki izraža misli italijanske narodne stranke ter poučuje vladno stranko o raznih dogodkih v mestu, je pisal, da letos pride v semenišče sto Hrvatov! In taka poročila romajo med svet brez popravka.

Otroški vrt v Pevni šteje uže 50 otrok, ki prav pridno zahajajo v to najnovejšo ustanovo ob Šoškeni mostu. Nekateri otroci so jako revni in potrebujejo marsiktero podporo; zato menijo neki rodoljubi, da bi bilo prav, ako bi se nabiral živež (krompir, fižol itd.), kakor za študentovsko kuhinjo. Misel se nam ne zdi slaba.

Dr. Jakob Misia, knez in škof ljubljanski, prišel je v petek 5. t. m. v goste h knezu in nadškofu goriškemu Alojziju v družbi s slovesnim cerkvenim pisateljem o. Danile-om, dominikanom, in baronom Ohn-om, tajnikom knezoškofa graškega. V Gorici izprosil si je visoki cerkveni dostojanstvenik, ki je že lani to željo gojil, za svoje škofijo dr. Ant. Mahniča, profesorja bogoslovja, z namenom, da bo naslednik mon. dr. Klofutarja na učiteljski stolici in da bo nadaljeval na slovesnem polju svoje dosedanje početje. Iz Gorice odpeljal se je o. Danile v Rim, knezoškof ljubljanski z baronom Ohnom pa čez Pontabo v Celovec in od ondot v Gradec.

Gosp. dr. Vojariča, poslanca na dež. zboru istrakem je prebivalstvo Vrbnika dne 28. p. m. kaj sijajno počastilo o priliki njegove vrnitve na zborovanje v Poreč. Bilo je vse prebivalstvo po konci in med zvonjenjem ter pokanjem topičev spremljeval je narod čestitega svojega poslanca do parnika, kateri ga je odpeljal na mesto neutrudljivega njegovega delovanja. — To je prava izjava naroda, kateri s tem izraza nprav na ganljiv način, da popolnoma odobriava postopanje svojega poslanca, kateri brani na vso moč pravice in narodnost svojih volilcev. Da bi hoteli uvideti i to nekateri krogi v Poreču!

Učiteljsko društvo za Sežanski okraj bo zborovalo v Sežani dne 18. oktobra t. l. ob 9. uri dopoldne. Dnorni red: 1. Potrdi se spisnik prejšnjega zborovanja. 2. Nazorni nauk v II. razredu. 3. Predavanje o šolskih vrlih. 4. Poročilo glede zaveze slov. učiteljstva. 5. Razni nasveti. Odbor.

Družba sv. Mohora dotiskala je do sedaj knjige in jih začne razpošiljati prihodnji ponedeljek 15. t. m. Vsak društvenik dobi šestero knjig, ki se imenujejo: 1. Življenje Marije in sv. Jožefa. 7. snopič; 2. Tomaža Kempčana: Hodi za Kristusom (z molitvenikom); 3. Občna zgodovina, 12. snopič; 4. Slovenski pravnik, 5. snopič; 5. Slovenske vedernice, 42. zvezek; 6. Koledar za leto 1889. V teh bukvah nahaja se premnogo vsakovrstnega koristnega, poučnega in zabavnega berila, tako da bodo naši rojaki prav dobro preskrbljeni z berilom za dolge zimsko večere, kakor tudi za prosti čas ob nedeljah in praznikih. Svojim rojakom priporočamo najtopleje naj prav pridno prebirajo te knjige. Vsakdo dobi tudi za se kaj v njih. Zunanja oblika društvenih knjig je jako lepa; dvoje knjig (Koledar in Življenje) ima tudi mnogo ličnih podob.

„Naša Slova“, izboren hrvaški list, ki ima za probujenje istrskih Hrvatov in Slovincov neprecenljivih zaslug, imela je 10. t. m. v Trstu pred porotniki pravdo, ki je nesrečno končala. Urednik g. M. Mandić je bil obsojen v globo 150 f. in v zguho 60 gl. kavcije; dopisnik, ki je zakrivil ob sodbo neki A. Franco pa na 30 dnij zapora. T. žil je neki Dall' Oste, c. k. ključar v Oprtlju radi žaljene časti. Odkrito pomlujemo svojega soboritelja za narodne pravice radi te nezgode. Zagovarjal se je izvrstno, žal da brez zaželjenega uspeha. Zagovornik si je pridržal vse postavne pravice.

Družba sv. Cirila in Metoda izdala je svoj „Vestnik“ za tekoče leto 1888, v katerem se nahaja natančno poročilo o tretji njeni redni skupščini dne 29. julija na Pruiji in druge društvene vesti. — Ob onem je izdala I. zvezek „Knjižnice Družbe sv. Cirila in Metoda“, kateri ima tudi poseben naslov: „Frano Jožef I. cesar avstrijski. V spomin 40letnice Njegove vladavine spisal slovenski mladini Fr. Hubad, c. k. gimnazijski profesor.“ Knjižnica je namenjena, kakor naslov pravi, slovenski mladeži, kateri predočuje svetlega vladarja od njegove mladost do današnjih dnij. Dodani ste dve pesni: cesareka in slovenska cesarska; knjižnico kinčate podobi presvitlega cesarja Frana Josipa I. in presvitlice cesarice Elizabete. Šolskim vodstvom in šolskim svetom jo prav toplo priporočamo.

Nova lista. V Pulji je začel izhajati s 1. t. m. tednik „Il Diritto croato“ (Hrvatsko pravo), ki jako navdušeno zagovarja narodne pravice istrskih Hrvatov in prinaša prevode iz vseh slovenskih jezikov. Na leto stane 5 f. 60 kr., za pol leta 2 f. 80 kr. Priporočamo ga rodoljubom, ki umejo italijanski. — V Ljubljani izhaja od 1. julija naprej po dvakrat na mesec „Obrtnik“, političen in strokovnjašk list za obrtni stan. Za 14 letu stane 75 kr. in izpolnjuje svojo nalogo prav dobro.

Listnica uredništva. Gg. dopisnikom iz Ozeljana, izpod Trnovega in z dežele: pride.

Poslano.

Povodom slavnosti 40letnega vladanja Njeg. Veličastva Frana Josipa I, prezilega in presvetlega cesarja našega nabralo se je pri tukajšnjem razumništvu 72 gl. 20 kr., s katerim zneskom se je omislila tukajšnji četverorazrednici nova šolska zastava, ki je bila slovesno blagoslovljena dne 4. okt. t. l.

Za ta plemeniti dar se podpisano šolsko vodstvo v imenu šolske mladine in učiteljskega osehja tukajšjemu razumništvu srčno zahvaljuje.

Šolsko vodstvo v Komnu,
8. okt. 1888.

ANTON LEBAN, nadučitelj.

Komen, 8 okt. — (Cesarska slavnost.) Kakor je bilo naznanjeno v cenjeni „Soči“, praznovala je dostojno tudi naša vas štiridesetletnico vladanja Njegovega Veličastva Frana Josipa I.

S ponosom se smemo ozirati na 4. dan oktobra, kajti naše občinstvo storilo je vse, kar je bilo v njegovi moči, da se je slavnost dobro obnesla. — V to namero sestavil se je odbor, ki se je prizadeval na vse kriplje, da je postal ta dan sijajen.

Ni dolgo trajalo in imel je na razpolaganje izdane znesek za stroške. — Županstvo dovolilo je za to slavnost 50 gl.; od teh položilo se je 25 gl. v zalog za ubogo šolsko mladino.

Na predvečer, 8. okt., čulo se je pokanje topičev in pritrkovanje zvonov ter so tu pa tam po holmcih goreli kresji.

Dne 4. okt., slavnostnega dne, so ob 4. uri zjutraj pokali topiči in so pritrkovali. Ob 9. uri zbrala se je šolska mladina z učiteljskim in šolskim prostori ter je odšla v tukajšnji župnijski dvor, kjer je bila hranjena krasna šolska zastava, ki se je imela blagosloviti v spomin redke slovesnosti. Šolska mladež

imela je v roki lepe majhne zastavice in je veselo korakala na omenjeni kraj. Spremili so jo vsi tukajšnji c. k. uradniki, starešinstvo in mnogobrojno ljudstvo.

Tjekaj dospevši, preuzel je zastavonoša, učenec nadaljevalnega tečaja, od preč. gosp. dekana krasno zastavo, ki je bila zavita in z višnjevimi trakom obvezana. Med pokanjem topičev in pritrkovanjem zvonov korakala je šolska mladina, z učiteljskim in mnogobrojnimi ljudstvom na „Tabor“ pred cerkev. Tamkaj je preč. g. dekan s primernimi molitvami blagoslovil krasno šolsko zastavo, ki je stala 61 gl. 50 kr. in je bifa nakupljena s prostovoljnimi prisosi (doneski) tukajšnjega razumništva.

Ke se je zastava razvila, pokali so topiči in preč. g. dekan pokazal je šolski mladini na zastavi, na eni strani podobo sv. Alojzija, patrona šolske mladine, na drugi podobo angelja varuha, ki vodi malega otroka. Zastava je krasna, iz rudečega damuska, obrobljena z rumenimi franžami; drog je rudeč, a vrh zastave sveti se lep — pozlačen križ. Po blagoslovu imel je preč. gosp. dekan lep govor namenjen v prvi vrsti šolski mladini. — Potem smo šli v cerkev k sv. maši, pri kateri so peli komenski pevci. Koncem maše zapela se je zahvalna in potem cesarska pesem. Iz cerkve bil je sprevod v šolsko poslopje, kjer so je pričela šolska slavnost v izbornu okinčani sobani III. razreda tukajšnje četverorazrednice.

Vrh velikih vrat zunaj šole je visela podoba Nj. Veličastva presvetlega cesarja našega, ovenčana krog in krog s ovticami in okrašena z zastavicami, a raz streho šolskega poslopja viselo je na vseh troh krajih šols. poslopja osem po pet metrov dolgih cesarskih in narodnih zastav. Ljudstva se je bilo toliko nagnetilo, da ni bilo možno dobiti več prostora. Ko je nastala tihoča, nastopi g. nadučitelj Anton Leban, ter govori s krepko donečim glasom slavnostni govor, ki je bil večinoma namenjen šolski mladini. Sklepajoč svoj govor, pozival je šolsko mladež, naj navdušeno zakliče trikratni živio Nj. Veličastvu, in takoj so odmevali navdušeni živioklici šolske mladine in vseh prisotnih. Govoru sledila je prv. kitica cesarske pesmi, katero je šolska mladina pod vodstvom g. učitelja Tanceta prav dobro zapela.

Za tem je sledila deklamacija in sicer oda: „Komenska šolska mladina o slavnosti 40letnega slavnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I.“ katero je zložil v ta namen g. Janko Loban, brat našega š. vodje, sedaj učitelj v Avberu. To odo deklamovala je učenka nadaljevalnega tečaja jako izbornu, kajti ploskanja ni bilo ne konca ne kraja.

Šolska mladež je potem zapela pesem „Frano Josip I.“; a koj za to točko nastopil je učenec IV. razreda ter ganljivo nam deklamoval pesem „Šolska zastava“, katero je zložil isti gospod. Potem je mladina zapela pesmico: „Pozdravljam, domovina, te“, za katero je sledila deklamacija: „Avstrija moja“, ustinena v tretjem berilu, katero je episal bivši učitelj v Slovenjemgradci F. Končan pod tujim imenom.

Ko so se polegli glasni živioklici, zapela je šol. mladina zadnjo kitico cesarske pesmi. Konečno so se mod mladež razdelile knjižice „Naš cesar 1848-1888“, katere je velikodušno nakupil in podaril slavni c. k. okraj. šol. svet. Razdelilo se je tudi med učečo se mladino prilično 452 klobučev, katere je „veselični odsek“ podaril. Radostnih obrazov so otroci hiteli domov in gotovo jim ta slovesni dan ne pride iz spomina.

Ko se je pričelo mračiti, zasliši se streljanje topičev, pritrkovanje zvonov in po holmcih zažaré kresovi in hkratu je bila vsa vas v svetlobi. — Niti hišice nismo zapazili, da bi ne bila razsvetljena. Po oknih so se pokazali krasni transparenti, balonci, zastave, tako da smemo reči, da v Komnu nismo še videli take razsvetline. Jako pomenljivih in krasnih transparentov bilo je toliko, da nam ni mogoče vseh omeniti. — Veteranska godba, ki je pričela svirati pred krasno okrašenim občinskim uradom cesarsko himno, privabila je takoj množico ljudstva. Pevci in starešine držali so lampijone v rokah poleg godbe in tedaj hajd po vasi, kjer je bilo vse veselo. Ob trenutku, ko je godba zasvirala cesarsko himno pred občinskim uradom, zasvetilo se je šolsko poslopje v bengaličnem ognju, a na oknih pokazali so se transparenti predstavljajoči cesarja Frana Josipa, cesarico, avstrijski grb in transparent z opisom: „Šola (odetu svojemu.“ Krasne transparente smo še videli pri gg. Švari, županu Kovačiču, Gaspariju, Mraku; Saizu, preč. g. dekanu, žandarski postaji, na oknih občinskega urada i. t. d. — Slava prirediteljem!

Ob 8. uri zvečer sledil je banket na dvorišči g. Švare, katero je bilo okusno za to pripravljeno. Vdeležilo se je banketa ned 80 oseb. Zabavala nas je veteranska godba in petje komenskih pevcev.

Prvo napitnico napravil je predsednik veseličnega odseka preč. gospod župnik-dekan Ad. Harmoi Nj. Veličastvu, katerej je sledila cesarska himna veteranske godbe, ki je bila z gromovitimi živioklici sprejeta. —

Kmalu potem nas je začel nadlegovati dež in morali smo se umakniti v notranje prostore Švareve gostilne, kjer smo se pri godbi, petji i. t. d. zabavali skorej do ranega jutra.

(Jako dolgi dopis o cesarski slavnosti v Komnu skrčili smo radi pomanjkanja prostora za dobro polovico. Gospod dopisnik nam menda tega ne zameri. Uredništvo.)

ZAHVALA.

Vsem znancem in prijateljem, osobno pa gg. c. kr. poštanim uradnikom in tovarišem, ki so se udeležili pogreba nepozabne mi soproge

MATILDE,

in onim, ki so podarili lepih vencev, se najiskroneje zahvaljujem po tem javnem potu.

V Gorici 7. oktobra 1888.

France Strmole,
c. kr. poštni očejal.

Ustanovljeno 1. 1837. **Matija Gerber** Ustanovljeno 1. 1837.

(J. C. GERBER) v Ljubljani
priporočna

svojo bogato in raznovrstno zalogo slovenskih molitvenih knjig,

po jako nizkih cenah in različno vezanih, na primer v papirju, v pol usnji pozlačene, popolnoma v usnji z zlato obrezo, v rujavem usnji okovane, dalje vezane v slonovi kosti, v ponarejenem kristalu, v žametu in plišu, s pozlačenimi vozli in s podobo v sredi. Izdeluje pa jih tudi, kakorkoli zahtevajo časti i naročniki.

Kdor vzame večje število knjžic, dovolim mu primerno znižanje cene (rabat).

Častite naročnike prosim, naj se kar naravnost na mé obračajo.

Cenik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko.

Dalje opozarjam svoje p. n. naročnike in kupovalce, da se že nekoliko časa prodajajo in širijo med ljudstvom slovenski molitveniki, ki niso na Kranjskem prišli na svetlo, katerih ni spisal kak gospod duhovnik in ki tudi nimajo knezoškočjskega potrjenja. Na teh knjigah se dalje nahajajo tudi taki napisi, kakor jih imajo knjige, ki so v moji zalogi in se celo trije različni napisi, med tem ko je vsebina pri vseh knjigah enaka.

♦ Dobivajo se po vseh knjigarnah. ♦

Zaloga piva

temešvarskih delničarjev

v Gorici, ulice sv. Klare št. 4.

Vedno se nabaja pripravljene pivo v sodčkih in v podrobnih steklenicah; izvršujejo se naročbe in sicer zasebnikom prosto vozame na dom.

Steklenice po 7/10 litra so po 18 kr.

" " 5/10 " " 12 "

Kdor se hoče oblačiti dobro, lično in ceno, obrne raj se na glasovito tvrdko:

Ignacij Steiner

v Gorici,

Gosposke ulice št. 5,

kjer se nahaja vedno velika zaloga možkih, deških in otroških obiek, ženskih in dekliških jop, nepremočnih plaščev, ogrinjalk, triko, stanov in spodnjih kril.

Bogata izbira domačih in tujih rob; poleg najboljše delavne moči, da more tvrdka vsakterega, kolikor mogoče, zadovoljiti. Posnetek iz cenika:

zimskie hlače od 8 gl. naprej,

zimska obleka od 10 gl. "

povrhna suknja od 10 gl. "

deška obleka od 7 gl. "

otročka " " 3 gl. 50 kr.

Vedno na razpolago angleške in francoske posebne mode za gospode in gospe.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

JOSIP CULOT

V GORICI.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem dobil na veliko izbiro čevljev, čevljičev, škorenj, velikih čevljev in šlap se sukna, klobučine in usnja vsake velikosti za otroke male in velike in za odrasle s podplati in brez njih in tudi z ličnim usnjem znotraj in sicer vse to letošnje blago.

Bogata zaloga: celuločnih zavratnikov in zapetnikov za duhovnike, meščane in vojake; podobic, rožnih vencev, svetinj; cigaretnega papirja nove vrste; okvirjev s papirja z vsem, kar je treba, s papirja zlato, sreberna in rudnate barve; lepotičija, dišav; vsake vrste igrač na veliko izbiro za dečke in deklice; raznoličnih kovčegov in popotnih torb za gospe in gospode; vsakovrstnih čevljev, šolav in šolčkov malih in velikih za možke in ženske; v hu tega vsakovrstnih galantarij ličnih in navadnih na veliko izbiro.

VRTNA SEMENA ZAGOTOVLJENA.

Zmiraj in vse po najnižjih cenah, da se ni bati tekmovanja.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

ne 15. t. m. začne popolna razprodaja po znižani ceni v štaciuni za obleko Jeronima Morpurgo na Travniku št. 18.

V Gorici, oktobra meseca 1888.

V NAJEM

dam s 1. decembrom t. l. svojo krčmo, prej „PRI TOMAŽU“, v Št. Petru.

Josip Stiegler,
grofovski oskrbnik.

Malinski hren,

izbrane močne korenike, najfineje,
bele, 5 kilov po 2 gl. — kr.,
10 " " 3 gl. 80 kr.,

prodaja

A. WOJTISCHEK,
Kren Export
in Böhm. Aicha.

Gospodu **G. PICCOLI-JU**, lekarju
„pri angelu“ v Ljubljani.

Moj sin je trpel skozi dve leti veld gastralgije, slabega prebavanja in želodnega krča, da ga je ta bolezen vsoga shujšala in skoro uničila. Pri njem poskušal sem vsa sredstva, ki nam jih naša veda zadaje in tudi nisem pozabil najrazličnejših rudninskih vod. Toda zboljšek bil je le za malo trenutkov. Slednjič si domislil, poslužiti se Vaše zelo pohvaljene esence za želodec, in vspeh je bil tako nagel in sijajen, da je moj sin porabil samo 6 steklenic popolnoma ozdravel.

Pri takem vspehu morem Vašo esenco le najgorkeje priporočati vsem trpečim vsled slabe prebave, zlate žile itd., ter Vas tudi pooblastim, da to spričevalo moje hvalečnosti kot v resnici zasluženo pohvalo tudi razglasite.

V Trstu 1887.

Dr. Leon Levi.

Krajevni in potovalni lexikon (Orts und Reise Lexikon)

Avstro-Ogerske,

izdelala

Josip pl. Kendler in Leop. Siller.

Krajevni in potovalni leksikon

obseza vse avstro-ogerske kraje ter železnične, poštne, parobrodne in brzojavne postaje s zaznamovanjem železničnih in parobrodskih podjetij; zaradi tega je za vsacega neobhodno potrebna knjiga.

Krajevni in potovalni leksikon

sestavljen na podlagi današnjih prometnih razmer, je visoke pomenljivosti za c. kr. vojake in vojaške oradnike, ker je v njem navedena natanjena lega vsacega kraja v Avstro-Ogerski. — Dalje je tudi važen za poštne, železniške in brzojavne uradnike.

Krajevni in potovalni leksikon

je posebne vrednosti za vsacega odvetnika, biležnika, sodnijskega uradnika itd., ker je pri vsacem kraji povedano politiško in sodnijsko uvrščenje, kakor tudi za vsakega graščinskega oskrbnika, tovarnarja, potovalca, izvoznika in uvoznika itd., in to zaradi tega, ker je pri vsacem kraji navedena pošta, železnica, oziroma bližnja pošta in železnična postaja.

Krajevni in potovalni leksikon

izide v 30 zvezkih po 30 kr. ali subskripcijska cena za celo delo a. v. gl. 7.— ter se dobiva v vseh knjigotržnicah ali pa pri založniku.

Leop. Siller-ju, Dunaj I., Grinangergasse I.

Podpisani se počesuje naznaniti slavnemu občinstvu, da je odprl svojo lekarno na Franca Jožefa cesti št. 6 pod imenom

Lekarna Braunizer

„pri Goriškem mestu“.

Ker je lekarna založena z vsem, kar dandanes zahteva zdravniška in ranocelska veda ter novočasno lekarstvo, zaupa podpisani v podporo gospodov zdravnikov in vsega slavnega občinstva.

IVAN PL. BRAUNIZER,
kemik.

OZNANILO.

Podpisani se počestujejo naznaniti p. n. gospodom in gospem, da je odprl za kosarno (Via Caserma) št. 9 čevljarsko zalogo s pri druženo delavnico

ALLA BELLA SCARPA

(pri lepem čevlji).

V nadi, da dolgo delo, nove skušnje v tem obrtu, natančnost in marljivost, skrb in pridnost, s katero bomo izvrševali vsako nalogo, ki se nam dá, nam pridobé tudi v prihodnje pomoč mnogobrojnih in častivrednih naročevalcev, znamujemo se z odličnimi spoštovanjem in udanostjo

M. in J. Cociancig.

ZBIRKA

DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa,

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril dr. Edvard Benedičič, načrznik - usmiljenih bratov v St. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu naroda zelo koristna knjižica dobiti je v "NARODNI TISKARNI" v Ljubljani, Gospodsko ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

Želodčne bolezni

hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar danes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki so oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letničnimi cesedami, ni drugega ko prevare, pogosto še škodljiva.

Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepijoče moči kineškega r-barbara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gnjusu, riganju, zabasanju, nemorjaldnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici. V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

Oznanilo.

Podpisani si dovoljuje priporočati p. n. občinstvu svojo

SLADKARNO

v Semeniskih ul. cah h. št. 8,

Sprejema naročbe za sladčice ob porokah ter ima zalogo slovečih vin gospoda Konrada pl. Fabrisa in veliko zbirko

PINJE VIN IN LIKORJEV

in vse po najnižjih cenah.

Priporoča se za blagovoljne naročbe p. n. tukajšnjemu občinstvu ter se zaznamuje

preudani

Albert Fornazarič.

KMETOVALEC

je edini slovenski, gospodarski list s podobami, ki izhaja dvakrat na mesec na celi polj. ta prinaša poljedelsko, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarsko novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izišle številke tistoga letnika.

KMETOVALEC.

VRTNAR

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in sploh vrtnarske članke in izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobe naročniki „Kmetovaleca“ zastopni.

Knjige, časopise itd.

veže

v obliki, kakoršno si kdo želi čedno, trdno in ker živi na kmetih

ponajnižjih cenah

ter se priporoča iskreno zlasti p. n. št. gg. duhovnikom, učiteljem itd. z najodličnejšim poštovanjem

Jožef Kofol, knjigovez
v Čepovanu.

(V Gorici sprejema naročila g. G. Likar).

Lekarja R. Brandt-ove

švicarske kroglice

so že 10 let od profesorjev in prakt. zdravnikov občinstvu kot ceno, prijetno, gotovo in neškodljivo domače sredstvo priporočene. Poskusili so jih:

Prof. dr. Virchow, Berlin.
pl. Gietl, Monakovo.
Reclam, Lipsia (†)
pl. Nussbaum, Monakovo,
Hertz, Amsterdam.
p. Korzynski, Krakovo.
Brandt, Klausenburg.

Prof. dr. Frerichs, Berlin (†).
pl. Scanconi, Würzburg.
C. Witt, Kopenhagen.
Zdekauer, Petrograd.
Soederstädt, Kasan.
Lamb, Varšavo.
Forster, Birmingham.

pri motenju trebušnjih živcev, jeterni boleznim, zabasanju, slabem čiščenju, in s tem združenimi boleznimi, kot: glavobol, omotica, tiščenje, težko sojenje, slabi tek, i. t. d.

Lekarja Rich. Brandt-ove švicarske kroglice pozivajo ženske prav rade vseh njih olajšavnih nasledkov in se jim da pred vsem drugim močno delajočim soljem, kislem vadom, kapljicam in mikturam, prednost.

Za varnost kupujočemu občinstvu

naj bo še posebno povedano, da se ponarejene švicarske kroglice v jako podobnih zavitek prodajajo. Prepriča naj se toraj vsak kupčevalec na okoli škatljice zavito navodilo, da ima zgoraj natisnen beli kr ž na rudečem polju in ime Rich. Brandt. Opomni se še posebej, da škatljice, ki se v lekarnah kupijo, 70 kr. veljajo. Vsebinska je zunaj vsako škatljice natisnjena.

LEKARNA TRNKÓCZY,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ona kemična tovarna v Gradci (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-lo napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER'S TROPFEN NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKÓCZY LAIBACH 4-STÜCK 20.

kerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvršten vspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprokosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, holezni na vrtnici, na jetrih in zoper zlato žilo. i Steklenica volja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

SVARILO! Opozarjamo, da se tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odločno najboljši zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnoma trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malicu“ z zravno stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite. Schützmarke.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vratoból, jetiko, prsno in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

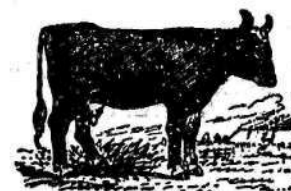
Kričistilne kroglice,

ne smejo bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrih i. obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto na manj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka.

Zamotek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križu itd. pri otekanju nog, mehurjih na nogah, izvintjenju, otiščanju od sedla in oprave, pri sušici itd. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in klibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl.

z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljava.